

ส่วนที่ 2

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วน

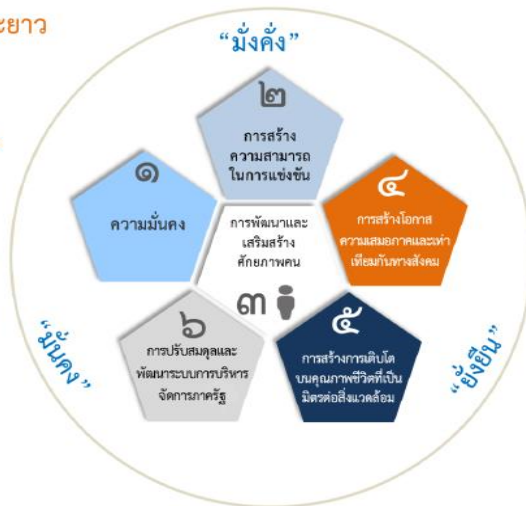
1.ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

1.1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

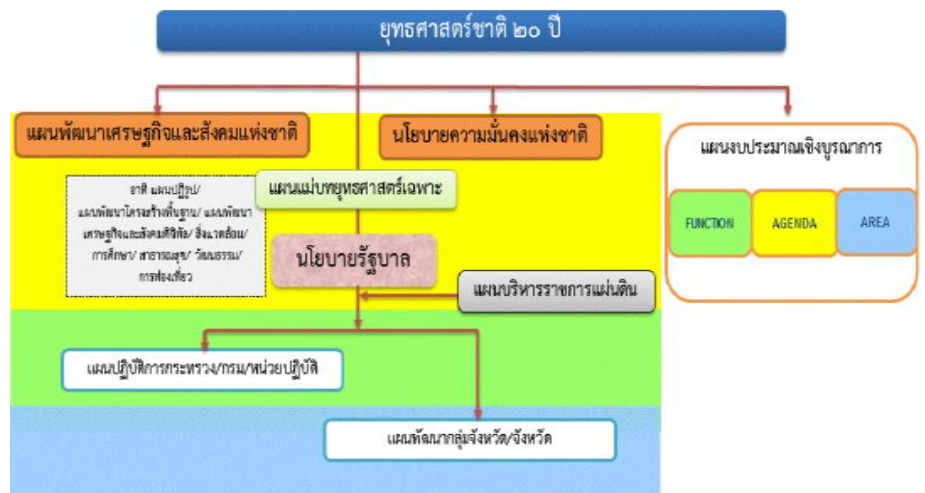
การจัดทำแผนพัฒนาของเทศบาลจะต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างแผนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ของประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างการการเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ โดยร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ -๒๕๗๙) สรุปย่อได้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
 “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
 นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข และตอบสนองต่อการบรรลุ ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้างความสุขของคนไทย **สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและเป็นธรรม** ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับต่างๆ

๑. ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ ๒ ของรัฐบาล (ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๕๙) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ ๓ (ปี ๒๕๖๐ เป็นต้นไป) คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ๒ คณะ ได้แก่ (๑) คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป เพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี และ (๒) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศเพื่อจัดทำร่างแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี

คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูปได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่มาจากหลายภาคส่วน ได้แก่ ภาคราชการ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และ นักวิชาการ รวมถึงได้พิจารณานำข้อคิดเห็นจากสภาปฏิรูปแห่งชาติ และความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติด้วย และได้นำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ

ในการดำเนินการขั้นต่อไป คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติจะนำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและจะได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ก่อนที่จะนำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์ชาติมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในการบริหารประเทศภายในเดือนตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (ตุลาคม ๒๕๕๙ - กันยายน ๒๕๖๔) นอกจากนี้หน่วยงานต่างๆ จะได้นำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนระยะ ๕ ปี มาถ่ายทอดลงสู่แผนปฏิบัติการระดับกระทรวงและแผนพัฒนารายสาขาในระหว่างที่กลไกการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อยู่ระหว่างการดำเนินการ ซึ่งคาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จภายในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐

๒. สาระสำคัญ

๒.๑ สภาพแวดล้อม

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา กระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วและในหลากหลายมิติ ทำให้ภูมิทัศน์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยก่อให้เกิดโอกาสทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และการเมืองของประเทศไทยแต่ขณะเดียวกันท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ก็มีปัจจัยเสี่ยงและภัยคุกคามที่ต้องบริหารจัดการด้วยความยากลำบากมากขึ้น กระแสทุนนิยมและการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์เศรษฐกิจของโลกได้ส่งผลให้โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยซึ่งเดิมมีโครงสร้างเศรษฐกิจในระบบ “เกษตรแบบพึ่งตนเอง” ต้องปรับตัวและเปลี่ยนไปเป็นระบบเศรษฐกิจที่ “พึ่งพาอุตสาหกรรมและการส่งออก” การพัฒนาในภาคเกษตรล่าช้ากว่าฐานการผลิตอื่นๆ ที่อาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้นตามลำดับโดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้อิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงมีปัญหาคอขวดด้านรายได้ระหว่างภาคการเกษตรกับภาคอุตสาหกรรมและระหว่างสังคมในเมืองและชนบทขยายวงกว้างขึ้น และปัญหาคอขวดจนกระทั่งถึงตัวในกลุ่มเกษตรกรรายย่อยและในภาคชนบทรวมทั้งโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ แหล่งทุน และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพสำหรับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลก็มีในวงแคบกว่า ในขณะที่การใช้เทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรมและบริการเองก็นับว่ายังอยู่ในกลุ่มประเทศที่ใช้เทคโนโลยีในระดับกลางๆ ซึ่งส่วนใหญ่

ไม่สามารถพัฒนาได้เองภายในประเทศ ต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศ โดยรวมประเทศไทยจึงยังใช้วัตถุดิบและแรงงานเข้มข้นในการเป็นจุดแข็งในการแข่งขันและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตนอกจากนั้น ในอีกด้านหนึ่งการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของโลกและแรงขับเคลื่อนของเทคโนโลยีสมัยใหม่รวมทั้งความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดของสังคมโลกได้ทำให้เกิดภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาทิ การก่อการร้าย โรคระบาด เครือข่ายยาเสพติดข้ามชาติ และการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติในรูปแบบต่างๆ ขณะที่การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกก็มีความผันผวนรุนแรงขึ้น ซึ่งล้วนแล้วเป็นความเสี่ยงในการดำรงชีวิตของประชาชน การบริหารจัดการทางธุรกิจ และการบริหารราชการแผ่นดินของภาครัฐ

นอกจากนั้นในช่วงต้นศตวรรษที่ ๒๑ กระแสโลกาภิวัตน์ได้ทำให้ภูมิทัศน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของโลกเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจสังคมอุตสาหกรรมสู่เศรษฐกิจสังคมดิจิทัล ในขณะที่โอกาสทางเศรษฐกิจขยายเพิ่มขึ้น แต่ช่องว่างทางสังคมก็ยิ่งกว้างขึ้นรวมถึงช่องว่างทางดิจิทัล (digital divide) ถ้าหากไม่สามารถลดลงก็จะยิ่งทำให้ความเหลื่อมล้ำทางรายได้และโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมมีความแตกต่างมากขึ้น ประกอบกับในอนาคตร้อยปีข้างหน้าสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในทุกมิติ เงื่อนไขภายนอกที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต ได้แก่ กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้นอย่างต่อเนื่องและความเสี่ยงและท้าทายต่อการปรับตัวมากขึ้นจากการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสารองค์ความรู้และเทคโนโลยี และสินค้าและบริการ ขณะเดียวกันการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกระบบในขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชียภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลกซึ่งในช่วงระยะ ๑๐ ปีข้างหน้าจะยังคงได้รับผลกระทบจากปัจจัยสำคัญหลายประการทั้งปัญหาต่อเนื่องจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจโลกในช่วงปี ๒๕๕๑ - ๒๕๕๒ และวิกฤติการณ์ในกลุ่มประเทศยูโรโซนที่ทำให้ระดับหนี้สาธารณะในประเทศต่างๆ เพิ่มขึ้นและกลายเป็นความเสี่ยงต่อความยั่งยืนทางการคลัง ขณะที่จะมีผลพวงต่อเนื่องจากการดำเนินมาตรการขยายปริมาณเงินขนาดใหญ่ในสหรัฐฯ ยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งเป็นความเสี่ยงให้เกิดภาวะเงินเฟ้อได้เมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัวเต็มที่ รวมทั้งอาจมีความผันผวนของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ นอกจากนี้การพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าสู่จุดอิ่มตัวมากขึ้น ขณะที่การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ที่จะช่วยให้ประสิทธิภาพการผลิตของโลกเพิ่มขึ้นขนานใหญ่และเป็นวงกว้าง เช่นที่เคยเกิดขึ้นในช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรมยังไม่มีแนวโน้มการก่อตัวที่ชัดเจน แต่ก็มีแนวโน้มของการพัฒนาเทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ๆ ที่จะเปิดโอกาสสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ๆ ซึ่งภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว เศรษฐกิจโลกในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๕.๑ ในช่วง ๕ ปีก่อนวิกฤติเศรษฐกิจโลก (๒๕๔๖ - ๒๕๕๐) สถานการณ์ที่ตลาดโลกขยายตัวช้า แต่ประเทศต่างๆ ขยายกำลังการผลิตเพื่อยกระดับศักยภาพการผลิต การแข่งขันในตลาดโลกจะมีความรุนแรงขึ้น ขณะเดียวกันการลดลงของประชากรไทยในระยะ ๑๐ - ๑๕ ปี ข้างหน้านี้ จะทำให้ขนาดของตลาดในประเทศขยายตัวช้าลง เงื่อนไขดังกล่าวเป็นความเสี่ยงสำหรับอนาคตของเศรษฐกิจไทยในระยะยาวหากประเทศไทยไม่เร่งปรับโครงสร้างเพื่อแก้ปัญหาจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้สัมฤทธิ์ผล

ในด้านความมั่นคงของโลกก็กำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญจากการปรับดุลอำนาจของสหรัฐฯ เพื่อพยายามคงบทบาทผู้นำโลกและเพื่อคานาอิทธิพลและบทบาทของจีนและรัสเซียที่เพิ่มมากขึ้นในเอเชียและยุโรปนั้น น่าจะมีผลทำให้บรรยากาศด้านความมั่นคงของโลกในช่วงปี ๒๕๖๐ - ปี ๒๕๗๙ มีลักษณะผสมผสานกันทั้งความร่วมมือและความขัดแย้ง โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยผลประโยชน์แห่งชาติทั้งในระดับทวีปและพหุภาคีเป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดนโยบายของประเทศและกลุ่มประเทศ สำหรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วจะเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับอนาคตของโลกและประเทศไทยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นอัจฉริยะจะกระทบการดำรงชีวิตของคนและทำให้เกิดธุรกิจรูปแบบใหม่ รวมทั้งเกิดการเชื่อมต่อและการบรรจบกันของเทคโนโลยีก้าวหน้าอุตสาหกรรม และผลิตภัณฑ์ ซึ่งประเทศไทยจะต้องลงทุนด้านทรัพยากรมนุษย์และการวิจัยให้สามารถพัฒนา

เทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ เร่งไขการผลผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมก็จะเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่กดดันให้ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนไปสู่สังคมสีเขียวโดยการพัฒนาและนาเทคโนโลยีสีเขียวมาใช้ก็จะมีส่วนสำคัญ และช่วยแก้ปัญหาการลดลงของทรัพยากรต่างๆ รวมทั้งน้ำมัน ซึ่งแม้ราคาจะลดลงแต่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม จึงต้องผลักดันให้มุ่งสู่การผลิตพลังงานทดแทนในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งพืชพลังงานที่อาจจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารของโลก

นอกจากนั้น ยังมีข้อจำกัดและความเสี่ยงสำคัญจากการเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกและภาวะภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงผันผวนและภาวะโลกร้อน ทั้งนี้โครงสร้างประชากรโลกที่เข้าสู่สังคมสูงวัย แม้จะส่งผลให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ แต่มีความเสี่ยงให้เกิดการแย่งชิงแรงงานและเงินทุน รวมทั้งมีแรงกดดันต่อการใช้จ่ายงบประมาณด้านสวัสดิการและสาธารณสุขเพิ่มขึ้นในหลายๆ ประเทศกลายเป็นความเสี่ยงด้านการคลังที่สำคัญ สำหรับ ภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศที่ผันผวนก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นนั้น กดดันให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจ การดำรงชีวิต การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ในขณะที่ความพยายามในการกระจายความเจริญและการพัฒนาให้มีความทั่วถึงมากขึ้น ประกอบกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ความเป็นเมืองเติบโตอย่างต่อเนื่อง ตามมาด้วยการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การยึดถือหลักการบริหารจัดการที่ดีทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน การใช้ระบอบประชาธิปไตย และการปฏิบัติให้เป็นไปตามสิทธิมนุษยชนจะเข้มข้นมากขึ้น

สำหรับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายในประเทศไทยนั้น ผลของการพัฒนาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันทำให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับ โดยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ และได้ขยับสูงขึ้นมาอยู่ในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ และล่าสุดในปี ๒๕๕๗ รายได้ประชาชาติต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น ๕,๗๓๙๒ ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อปีฐานการผลิตและบริการหลากหลายขึ้น ฐานการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมใหญ่ขึ้นมาก หลายสาขาการผลิตและบริการสามารถแข่งขันและมีส่วนแบ่งในตลาดโลกสูงขึ้น และสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศในระดับสูง อาทิ กลุ่มยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหาร สินค้าเกษตร การท่องเที่ยว และบริการด้านสุขภาพ ฐานเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้นส่งผลให้การจ้างงานเพิ่มขึ้นเป็น ๓๘.๑ ล้านคนจากประชากรวัยแรงงาน ๓๘.๖ ล้านคน อัตราการว่างงานเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ ๑ ปัญหาความยากจนจึงลดลงตามลำดับจากร้อยละ ๒๐.๐ ในปี ๒๕๕๐ เป็นร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ คุณภาพชีวิตดีขึ้นในทุกๆ ด้าน โอกาสการได้รับการศึกษา บริการสาธารณสุข บริการสาธารณสุขและโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคม อื่นๆ รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรต่างๆ มีความครอบคลุมและมีคุณภาพดีขึ้นตามลำดับ ในขณะที่เดียวกันประเทศไทยก็มีความเป็นสากลมากขึ้น ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติทั้งในรูปของทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อเป็นกลไกและช่องทางในการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศก็มีความก้าวหน้าไปมาก รวมทั้งกรอบความร่วมมือที่ช่วยทำให้ประเทศไทยสามารถยกระดับมาตรฐานต่างๆ ไปสู่ระดับสากลก็มีความคืบหน้ามากขึ้น

นอกจากนั้น ประสบการณ์ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินในปี ๒๕๔๐ - ๒๕๔๑ ได้ส่งผลให้ภาครัฐและภาคเอกชนปรับตัวในการบริหารความเสี่ยงและสร้างภูมิคุ้มกัน ให้ดีขึ้นตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ดีอันได้แก่ การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส รับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบดีขึ้น มีการกำกับดูแลวินัยทางการเงินการคลังที่กำหนดกรอบของความยั่งยืนทางการคลังเป็นแนวปฏิบัติที่ดีขึ้นและฐานะการคลังมีความมั่นคงมากขึ้น และฐานะเงินสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง มีการปรับปรุงในเรื่องกฎหมาย กฎระเบียบต่างๆ ให้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบมากขึ้น มีการสร้างความเป็นธรรมให้กับกลุ่มต่างๆ สามารถคุ้มครองผู้บริโภคและประชาชนจากการถูกเอาเปรียบได้ดีขึ้น ช่วยสร้างบรรยากาศของการแข่งขันในตลาด และสนับสนุนให้การดำเนินธุรกิจในประเทศไทยมีความสะดวกคล่องตัวมากขึ้น

แต่ประเทศไทยก็ยังมีจุดอ่อนในเชิงโครงสร้างหลายด้านทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จุดอ่อนสำคัญของประเทศไทยได้แก่ โครงสร้างประชากรสูงอายุมากขึ้นตามลำดับ แต่คุณภาพคนโดยเฉลี่ยยังต่ำและการออมไม่เพียงพอ ประเทศขาดแคลนแรงงานทั้งในกลุ่มทักษะฝีมือสูงและกลุ่มทักษะฝีมือระดับล่าง ผลผลิตภาพแรงงานโดยเฉลี่ยยังต่ำ ทั้งระบบเศรษฐกิจมีผลผลิตภาพการผลิตรวมต่ำ ต้องอาศัยการเพิ่มปริมาณเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก ขณะที่โครงสร้างเศรษฐกิจมีส่วนภาคการค้าระหว่างประเทศต่อขนาดของเศรษฐกิจสูงกว่าเศรษฐกิจภายในประเทศมาก จึงมีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอกเป็นสำคัญ ฐานการผลิตเกษตรและบริการมีผลผลิตภาพการผลิตต่ำ โดยที่การใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อการเพิ่มมูลค่ายังมีน้อย การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาอย่างไม่เพียงพอ การวิจัยที่ดำเนินการไปแล้วไม่ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างคุ้มค่า การพัฒนานวัตกรรมมีน้อยสำหรับการดำเนินงานและการบริหารจัดการภาครัฐก็ยังขาดการบูรณาการจึงสิ้นเปลืองงบประมาณ การดำเนินงานเพื่อพัฒนามักขาดความต่อเนื่องประสิทธิภาพต่ำ ขาดความโปร่งใส และขาดความรับผิดชอบ ขณะที่ปัญหาคอร์รัปชันมีเป็นวงกว้าง การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์รวมทั้งการบริหารจัดการน้ำยังไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์และล่าช้า การบังคับใช้กฎหมายยังขาดประสิทธิภาพ และกฎระเบียบต่างๆ ล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลง คนไทยยังมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม ไม่เคารพสิทธิผู้อื่นและไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญขณะที่ความเหลื่อมล้ำและความแตกแยกในสังคมไทยยังเป็นปัญหาที่ทำลายมาก รวมทั้งปัญหาในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เผชิญกับภาวะขยะล้นเมืองและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงในทุกด้าน

ทั้งนี้ ปัจจัยและเงื่อนไขภายในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยที่สำคัญ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ ในระยะเวลา ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะมีนัยยะที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ กำลังคนในวัยเด็กและวัยแรงงานจะลดลง ผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วส่งผลต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ รูปแบบการใช้จ่ายการลงทุนและการออม ตลอดจนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ความมั่นคงทางสังคมและคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ขณะเดียวกันประเทศไทยก็เผชิญกับข้อจำกัดด้านทรัพยากร ทั้งด้านแรงงานและทรัพยากรธรรมชาติที่มีนัยยะต่อต้นทุนการผลิตและสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของประชาชนนอกจากนั้นปัญหาความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ ก็มีนัยยะต่อการสร้างความสามัคคี สมานฉันท์ในสังคม ข้อจำกัดต่อการยกระดับศักยภาพทุนมนุษย์ ความจำเป็นในการลงทุนเพื่อยกระดับบริการทางสังคมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และการปฏิรูปกฎระเบียบและกฎหมายที่ทำให้เกิดความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ และที่สำคัญเงื่อนไขจำเป็นที่ต้องปรับตัวคือ การแก้ปัญหาความอ่อนแอของการบริหารราชการแผ่นดิน ที่ทำให้จำเป็นต้องเร่งปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดี

โครงสร้างที่เป็นจุดอ่อนและการบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสดังกล่าว จะส่งผลให้ประเทศไทยยิ่งต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นขึ้น เป็นโลกไร้พรมแดนอย่างแท้จริง โดยที่การเคลื่อนย้ายของผู้คน สินค้าและบริการ เงินทุน องค์ความรู้เทคโนโลยี ข้อมูลและข่าวสารต่างๆ เป็นไปอย่างเสรี ส่งผลให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่างๆ เร่งผลักดันการผลิตภาพและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการแข่งขัน ขณะเดียวกันความเสี่ยงและข้อจำกัดที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวนรุนแรงต่อการดำเนินธุรกิจและการดำเนินชีวิตของผู้คนก็เพิ่มขึ้น กฎเกณฑ์และกฎระเบียบของสังคมโลกจึงมีความเข้มงวดมากขึ้นทั้งในเรื่องการปลดปล่อยมลพิษ สิทธิมนุษยชน และกฎระเบียบทางการเงิน เป็นต้นเงื่อนไขต่างๆ ดังกล่าวจะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความเสี่ยงอย่างชาญฉลาดมากขึ้น โดยที่การปรับตัวจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างเพื่อแก้จุดอ่อนและควบคู่ไปกับการสร้างกลไกเชิงรุกให้จุดแข็งของประเทศเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งหากไม่สามารถแก้ปัญหาและปฏิรูปให้สัมฤทธิ์ผลได้ในระยะ ๔ - ๕ ปีต่อจากนี้ไป ประเทศไทยจะสูญเสียความสามารถในการแข่งขัน รายได้เฉลี่ยของ

ประชาชนจะไม่สามารถยกระดับให้ดีขึ้นได้ คุณภาพคนโดยเฉลี่ยจะยังคงต่ำ และปัญหาความเหลื่อมล้ำจะรุนแรงขึ้น รวมทั้งทรัพยากรจะร่อยหรอเสื่อมโทรมลงไปอีก และในที่สุดการพัฒนาประเทศจะไม่สามารถยั่งยืนไปได้ในระยะยาว ทั้งนี้ เจ็อนไซในปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตในทุกมิติจะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะในเชิงโครงสร้างทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศทั้งที่เป็นจุดแข็งและเป็นจุดอ่อนที่จะต้องเผชิญและผสมผสานกับปัจจัยภายนอกและก่อให้เกิดทั้งโอกาสและความเสี่ยงในหลากหลายมิติ การที่ประเทศไทยจะสามารถแสวงหาโอกาสจากการพัฒนาของโลกและรับมือกับภัยคุกคามเหล่านี้ได้นั้น จำเป็นจะต้องมีการวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่างรอบด้านขณะเดียวกันต้องวิเคราะห์ศักยภาพภายในประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศต่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้น โดยที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ ไม่ว่าจะเป็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม การลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรมการดำรงชีวิตการทำงาน และการเรียนรู้ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการดำเนินการร่วมกันอย่างเป็นเอกภาพมีการจัดลำดับความสำคัญและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหานั้นๆ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะต้องกำหนดเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะยาว เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศและกรอบการทำงานของภาคส่วนต่างๆ เพื่อให้ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ เพื่อให้บรรลุซึ่งเป้าหมายการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในทุกด้าน คนในชาติมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมั่งคั่ง และประเทศสามารถพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืน ทั้งนี้การวิเคราะห์ให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและข้อจำกัดรวมทั้งความเสี่ยงของประเทศ จะนำไปสู่การกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศที่ชัดเจนและได้รับการยอมรับร่วมกันในสังคมไทยที่จะส่งผลให้เกิดการผนึกกำลังและระดมทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการพัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน การดำเนินการมีการบูรณาการและเป็นเอกภาพภายใต้การมองภาพอนาคตของประเทศที่เป็นภาพเดียวกัน

อย่างไรก็ตามในช่วงที่ผ่านมา ประเทศไทยมิได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ประเทศ เป้าหมายและยุทธศาสตร์ของประเทศในระยะยาว การบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารจึงให้ความสำคัญกับนโยบายพรรคการเมืองหรือนโยบายของรัฐบาลซึ่งเมื่อมีการเปลี่ยนรัฐบาลก็ทำให้การดำเนินนโยบายขาดความต่อเนื่อง ถือเป็น การสูญเสียโอกาสและสิ้นเปลืองทรัพยากรของประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการปฏิรูประบบการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยให้มีเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาวและเพื่อเป็นการกำหนดให้ฝ่ายบริหารมีความรับผิดชอบที่จะต้องขับเคลื่อนประเทศไปสู่เป้าหมายที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันและเป็นเอกภาพ ประเทศไทยจำเป็นต้องมี “ยุทธศาสตร์ชาติ” ซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่ เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ จะต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมายของประเทศ และทิศทางในการขับเคลื่อนประเทศให้สอดคล้องกับประเด็นการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายต่างๆ ของบริบทโลก และบริบทการพัฒนาภายในประเทศ

การกำหนดให้มี “ยุทธศาสตร์ชาติ” เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศในระยะยาว พร้อมกับการปฏิรูปและการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารราชการแผ่นดินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจะช่วยยกระดับคุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วนและนำพาประเทศไทยให้หลุดพ้นหรือบรรเทาความรุนแรงของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ปัญหาการ

ทุจริตคอร์รัปชัน และปัญหาความขัดแย้งในสังคม รวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคามและบริหารจัดการกับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปพร้อมๆ กับการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ใหม่ของโลกได้ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยยังคงรักษาบทบาทสำคัญในเวทีโลก สามารถดำรงรักษาความเป็นชาติที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และคนไทยในประเทศมีความอยู่ดีมีสุขอย่างถ้วนหน้ากันสาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติซึ่งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติกำลังดำเนินการยกร่างอยู่ในขณะนี้ จะประกอบด้วยวิสัยทัศน์และเป้าหมายของชาติที่คนไทยทุกคนต้องการบรรลุร่วมกันรวมทั้งนโยบายแห่งชาติและมาตรการเฉพาะ ซึ่งเป็นแนวทาง ทิศทางและวิธีการที่ทุกองค์กรและคนไทยทุกคนต้องมุ่งดำเนินการไปพร้อมกันอย่างประสานสอดคล้อง เพื่อให้บรรลุซึ่งสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องการ คือประเทศไทยมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในทุกสาขาของกำลังอำนาจแห่งชาติ อันได้แก่ การเมืองภายในประเทศ การเมืองต่างประเทศ เศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา การทหาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการพลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๒.๒ วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่การมีเอกราชอธิปไตยและบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลก

วิสัยทัศน์ : “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ความมั่นคง

- **การมีความมั่นคงปลอดภัย** จากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศ และภายนอกประเทศ ในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และ**มีความมั่นคงในทุกมิติ** ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง
- **ประเทศ** มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ระบบการเมืองที่มีคนเป็นปกติที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล
- **สังคม** มีความปรองดองและความสามัคคี สามารถมีกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ **ชุมชน** มีความเข้มแข็ง **ครอบครัว** มีความอบอุ่น
- **ประชาชน** มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน
- **ฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม** มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ

ความมั่งคั่ง

- **ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง** ยกเว้นเป็นประเทศในกลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น
- **เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง** สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง
- **ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง** ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน

- **การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ** รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์
- **การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม** และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลกซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม
- **มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน** ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาในทุกระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน
- **ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคม** ยึดถือและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

อนาคตประเทศไทย ปี ๒๕๗๙ : ร่วมมือกันขับเคลื่อนประเทศให้ก้าวไปสู่.....

เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืน โดยสถาบันหลักของชาติดำรงอยู่อย่างมั่นคงเป็นจุดยึดเหนี่ยวของสังคม มีความสามัคคีของคนในชาติ มีความสงบและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในทุกพื้นที่ และมีระดับรายได้ในกลุ่มประเทศรายได้สูง ความเป็นธรรมในสังคมและความเหลื่อมล้ำลดลงในทุกมิติ ประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในภูมิภาคและโลก

ระบบเศรษฐกิจมีความเป็นชาติการค้าบนฐานการขยายตัวของการค้าส่งค้าปลีกและเศรษฐกิจดิจิทัลที่เข้มข้นขึ้น มีการเติบโตอย่างมีคุณภาพ กระจายฐานการผลิตและบริการไปในพื้นที่ต่างๆ อย่างทั่วถึง มีเสถียรภาพ แข่งขันบนฐานการพัฒนานวัตกรรม และมีฐานการผลิตบริการ และลงทุนที่เชื่อมโยงในอาเซียน เพื่อให้ประเทศไทยเข้าสู่การมีรายได้สูงภายในปี ๒๕๗๙ และเข้าสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว โดย

- **ภาคเกษตร** เป็นฐานการผลิต bio-bases ที่สำคัญ เป็นฐานการผลิตอาหารที่มั่นคงและปลอดภัย และเป็นฐานการผลิตที่มีผลผลิตภาพการผลิตสูง มีระบบบริหารจัดการที่ดีด้านประมง
- **ภาคอุตสาหกรรม** ฐานอุตสาหกรรมเดิมมีศักยภาพสูงขึ้น มีอุตสาหกรรมอนาคตที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต การค้า และการลงทุนในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์การผลิตรถยนต์และชิ้นส่วนและศูนย์ทดสอบและวิจัยพัฒนารถยนต์และชิ้นส่วนของเอเชีย ศูนย์กลางการผลิตพลังงาน/วัสดุชีวภาพของภูมิภาคอาเซียน ศูนย์กลางการผลิตอุตสาหกรรมดิจิทัล เป็นต้น
- **ภาคบริการ** ธุรกิจบริการเดิมได้รับการพัฒนาระดับคุณภาพและศักยภาพให้สูงขึ้น เช่น การขนส่ง ทั้งทางบก ทางอากาศ และทางทะเล และส่งเสริมธุรกิจบริการอนาคตให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการลงทุนและการให้บริการของภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพของภูมิภาคอาเซียน เมืองหลวงแห่งการท่องเที่ยวและบริการของอาเซียน ศูนย์บริการทางการเงิน การศึกษานานาชาติ และบริการด้านโลจิสติกส์ เป็นต้น
- **วิสาหกิจและการดำเนินธุรกิจ** วิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อมเข้มแข็ง เป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญของประเทศ

คนไทยในอนาคต มีศักยภาพในการร่วมกันพัฒนาประเทศ สามารถปรับตัวรองรับบริบทการพัฒนาในอนาคต มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีทักษะในการวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มีจิตสำนึกวัฒนธรรมที่ดีงาม รู้คุณค่าความเป็นไทย และมีความรับผิดชอบ เป็นรากฐานที่มั่นคงของชุมชนสังคม รักชาติ และสถาบันพระมหากษัตริย์

สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรม มีความเหลื่อมล้ำน้อย อัตราความยากจนต่ำ มีการกระจายโอกาสการเข้าถึงทรัพยากรการสร้างฐานอาชีพ บริการทางสังคมที่มีคุณภาพ และกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง ไม่คอร์รัปชัน โดยที่ประชาชนทุกช่วงวัยมีคุณภาพชีวิตที่ดี ครอบครัวอยู่ดีมีสุข

เศรษฐกิจและสังคมพัฒนาอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจสีเขียว ระดับการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่ำ มีพื้นที่สีเขียวใหญ่ขึ้น ประชาชนมีพฤติกรรมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ระบบการบริหารภาครัฐมีประสิทธิภาพ ทันสมัย รับผิดชอบ โปร่งใส ตรวจสอบได้และประชาชนมีส่วนร่วม กระจายอำนาจและมีการกำหนดภารกิจที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น

๒.๓ ยุทธศาสตร์ชาติ

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนา เพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ” หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปี ต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและ (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์ สรุปได้ ดังนี้

๒.๓.๑ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาดุลยภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

(๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวคิดสู่แนวระนาบมากขึ้น

๒.๓.๒ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ สะอาดและปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาดและปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกกระตักพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยการใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย ความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่นๆ เป็นต้น

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกกระตักผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับนานาชาติ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๒.๓.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา ความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรมจริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

(๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง

(๓) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์

(๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี

(๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

๒.๓.๔ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- (๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
- (๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
- (๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน
- (๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๒.๓.๕ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนามุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- (๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหาร

จัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

- (๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๖ ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบ การบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- (๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๒.๔ กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านต่างๆ เช่น ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและในระดับพื้นที่ ให้มีความสอดคล้องกันตามห้วงเวลานอกจากนี้ยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ ของประเทศ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนามีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมาย โดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ภายใต้ระบบประชาธิปไตย คือ ความร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชนและประชาสังคม ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะได้มีการกำหนดเกี่ยวกับบทบาท

ของยุทธศาสตร์ชาติและแนวทางในการนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ เพื่อที่ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ จะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

๒.๕ ปัจจัยความสำเร็จของยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๕.๑ สารของยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาวที่ชัดเจน มีการกำหนดเป้าหมายและภาพในอนาคตของประเทศที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับ รัฐบาลและยอมรับเป็นเจ้าของร่วมกันสามารถถ่ายทอดเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ สู่เป้าหมายเฉพาะด้านต่างๆ ตามระยะเวลาเป็นช่วงๆ ของหน่วยงานปฏิบัติได้ และมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

๒.๕.๒ ระบบและกฎหมาย มีกฎหมายรองรับ มีกลไกเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนในระดับต่างๆ เพื่อให้ส่วนราชการนำยุทธศาสตร์ชาติไปปฏิบัติ รวมทั้งกรอบกฎหมายด้านการจัดสรรงบประมาณ ให้สามารถระดมทรัพยากรเพื่อผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีบูรณาการ และกรอบกฎหมายที่จะกำหนดให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติมีความต่อเนื่อง รวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

๒.๕.๓ กลไกสู่การปฏิบัติ มีกลไกที่สอดรับ/สอดคล้องตั้งแต่ระดับการจัดทายุทธศาสตร์ การนำไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล รวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแล บริหารจัดการและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมีความเข้าใจ สามารถกำหนดแผนงานโครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฉบับที่ 12 ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฉบับที่ 11 และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุลยั่งยืนโดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฉบับที่ 12 ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูงมีความมั่นคงและยั่งยืนสังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขและนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่สศช. ได้จัดทำขึ้นประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรมเป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัยแหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และมีนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

แนวทางการพัฒนา

- (1) ปรับเปลี่ยนค่านิยมของคนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย จิตสาธารณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์
- (2) พัฒนาศักยภาพคนให้มีทักษะความรู้ และความสามารถในหารดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า
- (3) ยกระดับคุณภาพการศึกษา และการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- (4) ลดปัจจัยเสี่ยงทางสุขภาพ และให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ

(5) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบสุขภาพภาครัฐและปรับระบบการเงินการคลัง
ด้านสุขภาพ

- (6) พัฒนาระบบดูแล และสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับสังคมสูงวัย
- (7) ผลักดันให้สถาบันทางสังคมมีส่วนร่วมพัฒนาประเทศอย่างเข้มแข็ง

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

แนวทางการพัฒนา

- (1) เพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเปราะบาง ประชากรร้อยละ 40 ที่มีรายได้ต่ำสุดให้สามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐและมีอาชีพ
- (2) กระจายการให้บริการภาครัฐทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุขและสวัสดิการที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมและทั่วถึง
- (3) เสริมสร้างศักยภาพชุมชน พัฒนาเศรษฐกิจชุมชน และสร้างความเข้มแข็ง การเงินฐานรากตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีสิทธิในการจัดการทุน ที่ดินและทรัพยากรภายในชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ และแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

- (1) การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนร่วม
- (2) การเสริมสร้าง และพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

- (1) การรักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ สร้างสมดุลของการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
- (2) เพื่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อให้เกิดความมั่นคง ดุลและยั่งยืน และเป็นธรรม
- (3) แก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อม
- (4) ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (5) สนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (6) บริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ
- (7) พัฒนาระบบบริหารจัดการ และกลไกแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (8) การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคงและยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

- (1) การรักษาความมั่นคงภายใน เพื่อให้เกิดความสงบในสังคมและอำนาจไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ
- (2) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศเพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือภัยคุกคามทั้งการทหารและภัยคุกคามอื่นๆ
- (3) การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศด้านความมั่นคง เพื่อบูรณาการร่วมมือกับมิตรประเทศเพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคมและการป้องกันภัยคุกคามข้ามชาติ
- (4) การรักษาความมั่นคง และผลประโยชน์ของชาติทางทะเลเพื่อคงไว้ซึ่งอำนาจอธิปไตยและสิทธิอธิปไตย
- (5) การบริหารจัดการความมั่นคงเพื่อการพัฒนาเพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันระหว่างแผนงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงกับแผนงานการพัฒนาอื่นๆ ภายใต้การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมภิบาลในสังคมไทย

แนวทางการพัฒนา

- (1) ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาท ภารกิจและคุณภาพบุคลากรภาครัฐให้มีความโปร่งใส ทันสมัย คล่องตัว มีขนาดที่เหมาะสม เกิดความคุ้มค่า
- (2) ปรับปรุงกระบวนการงบประมาณและสร้างกลไกในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ
- (3) เพิ่มประสิทธิภาพ และยกระดับการให้บริการสาธารณะให้ได้มาตรฐานสากล
- (4) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- (5) ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (6) ปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้มีความทันสมัย เป็นธรรมและสอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

แนวทางการพัฒนา

- (1) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่ง
- (2) การสนับสนุนการพัฒนาระบบขนส่ง
- (3) การพัฒนาระบบโลจิสติกส์
- (4) การพัฒนาด้านพลังงาน
- (5) การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล

ยุทธศาสตร์ที่ 8 การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรม

แนวทางการพัฒนา

- (1) เร่งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนาและผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคม
- (2) พัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี (Technopreneur)
- (3) พัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 9 การพัฒนาภาค เมืองและพื้นที่เศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนา

- (1) การพัฒนาภาคเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กระจายอย่างทั่วถึง
- (2) การพัฒนาเมือง
- (3) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ 10 ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

แนวทางการพัฒนา

- (1) ขยายความร่วมมือทางการค้าและการลงทุนกับมิตรประเทศและแสวงหาตลาดใหม่สำหรับสินค้าและบริการของไทย
- (2) พัฒนาความเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่ง โลจิสติกส์และโทรคมนาคมในการกรอบความร่วมมืออนุภาคภายใต้แผนงาน GMC, ACMECS ,IMT-GT , BMSTEC และ JDS และภูมิภาคอาเซียนเพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์
- (3) พัฒนาและส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การบริการและการลงทุนที่โดดเด่นในภูมิภาค
- (4) ส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ (Outward investment) ของผู้ประกอบการไทย
- (5) เปิดประตูการค้าและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในลักษณะหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาคที่มีความเสมอภาคกัน
- (6) สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาคและนานาชาติ
- (7) เข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศโดยมีบทบาทที่สร้างสรรค์
- (8) ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาค และนานาชาติในการสร้างความมั่นคง
- (9) บูรณาการภารกิจด้านความร่วมมือระหว่างประเทศและด้านการต่างประเทศ
- (10) ส่งเสริมให้เกิดการปรับตัวภายใต้ประเทศที่สำคัญ

1.3 Thailand 4.0

Thailand 4.0 โมเดลนี้เป็นแนวคิดที่จะนำโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ “Value-Based Economy” หรือ “เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม” เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ได้แก่

- 1.เปลี่ยนจากการผลิตสินค้าโภคภัณฑ์ไปสู่สินค้าเชิงนวัตกรรม
- 2.เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรมไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์
- 3.เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้าไปสู่การเน้น ภาคบริการมากขึ้นองค์ประกอบของโมเดลการพัฒนาประเทศไทย Thailand 4.0 ได้แก่
 - 3.1 เปลี่ยนจากเกษตรแบบดั้งเดิม สู่เกษตรสมัยใหม่ เน้นบริหารจัดการและเทคโนโลยี เตรียมปั้นเกษตรกรเป็นผู้ประกอบการ ทั้งยังเป็นเกษตรกรที่มีฐานะร่ำรวย
 - 3.2 เปลี่ยนจาก Traditional SMEs หรือ SMEs ที่มีภาครัฐคอยช่วยเหลือ เพื่อผลักดันสู่การเป็น Smart Enterprises และ Startups ที่มีศักยภาพสูง
 - 3.3 เปลี่ยนจาก Traditional Services ที่มีมูลค่าต่ำสู่ High Value Services
 - 3.4 เปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำ สู่แรงงานที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ และทักษะสูง

4. เป้าหมายที่ได้จากโมเดลนี้คือเปลี่ยนประเทศไทยที่จัดอยู่ในกลุ่มประเทศ “รายได้ปานกลางชั้นสูง” ให้กลายเป็นกลุ่ม “ประเทศที่มีรายได้สูง” ด้วยนวัตกรรมที่ช่วยยกระดับคุณภาพของเศรษฐกิจ จากกลไกต่างๆ เน้นไปทางการนำเทคโนโลยีเข้ามาปรับใช้

5. กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย ได้แก่

5.1 กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ

5.2 กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์

5.3 กลุ่มเครื่องมืออุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้อิเล็กทรอนิกส์ควบคุม

5.4 กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตเชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และ

เทคโนโลยีสมองกลฝังตัว

5.5 กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง

ยุทธศาสตร์ของคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ (.คสช)

วิสัยทัศน์

ประเทศไทยมั่นคง สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก ตลอดจนประชาชนมีความมั่งคั่งอย่างยั่งยืน

เจตนารมณ์

1. เพื่อยุติความขัดแย้งของคนในชาติ

2. ขับเคลื่อนเศรษฐกิจและฟื้นฟูความเชื่อมั่นภายใต้ระบบบริหารนิติบัญญัติและตุลาการเป็นการใช้พระราชอำนาจของพระมหากษัตริย์ผ่านกระบวนการดังกล่าวซึ่งเดิมรัฐบาลปกติได้ใช้อำนาจนั้นโดยมีสถาบันพระมหากษัตริย์อยู่เหนือความขัดแย้งทั้งปวง

3. สร้างเสถียรภาพในทุกมิติทั้งด้านการเมือง ความมั่นคง เศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรมเพื่อเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปสู่การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขอย่างสมบูรณ์และยั่งยืน

4. ยกระดับการศึกษาสร้างมาตรฐานของการดำรงชีวิตของประชาชนในสังคมไทยตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงภายใต้การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขอย่างยั่งยืนตลอดไป

พันธกิจ

1. การสร้างความเป็นธรรมในสังคม การรักษาความสงบเรียบร้อยและการสร้างความปรองดองสมานฉันท์สร้างสังคมที่มีคุณภาพ ทุกคนมีความมั่นคงในชีวิต ได้รับการคุ้มครองทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรของชาติและการบริการขั้นพื้นฐานของรัฐอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

2. พัฒนาคุณภาพคนไทยให้เป็นสังคมที่มีความรู้คู่คุณธรรม สร้างโอกาสให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิตมีทักษะและการดำรงชีวิตอย่างเหมาะสมในแต่ละช่วงวัย สถาบันทางสังคมและชุมชนท้องถิ่นมีความเข้มแข็งสามารถปรับตัวรู้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงอย่างยั่งยืน

3. ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน โดยพัฒนาฐานการผลิตและบริการให้เข้มแข็งและมีคุณภาพบนฐานความรู้ความคิดสร้างสรรค์และภูมิปัญญา สร้างความเข้มแข็งภาคการเกษตรความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน ปรับโครงสร้างการผลิตและการบริโภคให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พร้อมสร้างความเชื่อมโยงในทุกมิติกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

4. สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชน รวมทั้ง

สร้างภูมิคุ้มกันเพื่อรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของธรรมชาติ

5. ปรับปรุงการบริหารจัดการของรัฐให้เกิดความโปร่งใส ด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน

อย่างจริงจังและยั่งยืน

เป้าหมายหลัก

1. คนและสังคมไทยมีความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง ดัชนีมวลรวมความสุขของคนไทยเพิ่มมากขึ้น และความพึงพอใจในบริการขั้นพื้นฐานของรัฐเพิ่มมากขึ้น
2. คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาพดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรมเพิ่มมากขึ้น และสถาบันทางครอบครัวและทางสังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้น
3. เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มการผลิตภาพรวมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศและสัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง
4. คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในปริมาณที่ลดลง รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ
5. ความโปร่งใสของประเทศไทยให้อันดับที่สูงขึ้น โดยดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันอยู่ในลำดับที่ดีขึ้น

ประเด็นยุทธศาสตร์ของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (.คสช.) มี 9 ประเด็น ดังนี้

- ประเด็นยุทธศาสตร์ 1 ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม
- ประเด็นยุทธศาสตร์ 2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน
- ประเด็นยุทธศาสตร์ 3 ยุทธศาสตร์สร้างความเข้มแข็งภาคการเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน
- ประเด็นยุทธศาสตร์ 4 ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน
- ประเด็นยุทธศาสตร์ 5 ยุทธศาสตร์การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม
- ประเด็นยุทธศาสตร์ 6 ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและยั่งยืน
- ประเด็นยุทธศาสตร์ 7 ยุทธศาสตร์ในการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงโครงสร้างการบริหารงานของรัฐวิสาหกิจให้เกิดประโยชน์กับประชาชน ในการใช้บริการอย่างแท้จริง
- ประเด็นยุทธศาสตร์ 8 ยุทธศาสตร์ในเรื่องการปรับปรุงระบบโทรคมนาคม เทคโนโลยีของชาติให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืนในอนาคตให้ทัดเทียมอาเซียน และประชาคมโลก
- ประเด็นยุทธศาสตร์ 9 ยุทธศาสตร์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต คอร์รัปชันอย่างยั่งยืน

ค่านิยมหลักของคนไทยขึ้นมาให้ชัดเจนขึ้น เพื่อสร้างสรรค์ประเทศไทยให้เข้มแข็ง ดังนี้

1. มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ซึ่งเป็นสถาบันหลักของชาติในปัจจุบัน
2. ซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน มีอุดมการณ์ในสิ่งที่ดีงามเพื่อส่วนรวม

3. กตัญญู ต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์
4. ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษา เล่าเรียน ทางตรงและทางอ้อม
5. รักษาวัฒนธรรมประเพณีไทยอันงดงาม
6. มีศีลธรรม รักษาความสัตย์ หวังดีต่อผู้อื่น เพื่อแม่แบ่งปัน
7. เข้าใจ เรียนรู้ การเป็นประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ถูกต้อง
8. มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่
9. มีสติ รู้ตัว รู้คิด รู้ทำ รู้ปฏิบัติ ตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
10. รู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รู้จักอดออมไว้ใช้เมื่อยามจำเป็น มีไว้พอกินพอใช้ ถ้าเหลือก็แจกจ่าย จำหน่ายและขยายกิจการ เมื่อมีความพร้อม โดยมีภูมิคุ้มกันที่ดี
11. มีความเข้มแข็งทั้งร่างกายและจิตใจ ไม่ยอมแพ้ต่ออำนาจฝ่ายต่ำหรือกิเลส มีความละอายเกรงกลัวต่อบาป ตามหลักของศาสนา
12. คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวม และต่อชาติ มากกว่าผลประโยชน์ของตนเอง

1.3 แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบนฯ กลุ่มที่ ๑

(จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และจังหวัดสระบุรี)

วิสัยทัศน์

“เป็นแหล่งฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สะอาด อุดมสมบูรณ์เพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิต การค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม”

เป้าประสงค์รวม

กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 1 ประกอบด้วยจังหวัดสระบุรี ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา และนนทบุรี มีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สะอาด อุดมสมบูรณ์ เป็นฐานการผลิตและสนับสนุนความสามารถในการค้าและการลงทุนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พร้อมรองรับการพัฒนาที่ยั่งยืนในอนาคต ประกอบด้วย ประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาระบบการเกษตรให้มีผลผลิตปลอดภัยและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์และแนวทาง

1. ส่งเสริมให้มีการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย

เป้าประสงค์ : มีการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย

2. อนามัยสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์ : ทรัพยากรน้ำในแม่น้ำเจ้าพระยา/ป่าสักมีคุณภาพ ความสะอาดตามเกณฑ์มาตรฐาน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : ส่งเสริมความร่วมมือชุมชนกับภาคอุตสาหกรรมในการจัดการสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์และแนวทาง

1. การมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่นกับภาคอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์ : ทุกภาคส่วนมีจิตสำนึกและพฤติกรรมมีส่วนร่วมในการรักษาสิ่งแวดล้อมแม่น้ำเจ้าพระยา/ป่าสัก

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : ส่งเสริมบทบาทชุมชนและนักท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรน้ำ
กลยุทธ์และแนวทาง

1. การจัดการโครงสร้างพื้นฐานชุมชนริมแม่น้ำเจ้าพระยา/ป่าสัก

เป้าประสงค์ : มีการผลิต การค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

2. การจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์ : มีการท่องเที่ยวที่ให้ความรู้และสร้างพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวให้อยู่ในกรอบของการอนุรักษ์แม่น้ำเจ้าพระยา/ป่าสัก

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : ส่งเสริมบทบาทชุมชนและนักท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรน้ำ
กลยุทธ์และแนวทาง

1. การจัดการโครงสร้างพื้นฐาน

เป้าประสงค์ : ทรัพยากรน้ำในแม่น้ำเจ้าพระยา/ป่าสัก มีคุณภาพความสะอาดตามเกณฑ์มาตรฐาน

1.4 ยุทธศาสตร์ของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา (พ.ศ.2257-2560) ฉบับทบทวน (รอบปี พ.ศ. 2560)

วิสัยทัศน์จังหวัด (Vision)

“อยุธยานครประวัติศาสตร์ นำเที่ยว นำอยู่ ก้าวสู่สากล”

เป้าประสงค์รวม

1. เป็นเมืองประวัติศาสตร์ที่น่าท่องเที่ยวระดับสากล
2. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี
3. ภาคการผลิต ภาคการค้าและบริการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1: พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวและบริการ สู่มาตรฐานสากล

1. **เป้าประสงค์** : เพิ่มมูลค่าด้านการท่องเที่ยวเมืองมรดกโลก

2. **กลยุทธ์**

(1) ส่งเสริมการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวด้านประวัติศาสตร์ งานประเพณี และการประชาสัมพันธ์เชิงด้านการท่องเที่ยว

(2) พัฒนาคุณภาพการให้บริการของบุคลากรด้านการท่องเที่ยว ให้ได้มาตรฐานสากล

(3) ส่งเสริมการพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพด้านการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์

(4) พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินทางและเยี่ยมชมแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานสากล

3. **ตัวชี้วัด**

(1) ร้อยละของรายได้จากการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น (ร้อยละ5)

(2) ร้อยละของนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น (ร้อยละ5)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาเมืองและชุมชนให้น่าอยู่

1. เป้าประสงค์ : ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นอย่างมีคุณภาพ

2. กลยุทธ์

(1) สนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่เสี่ยงและได้รับผลกระทบ

(2) เพิ่มขีดความสามารถของเครือข่ายทุกภาคส่วนในการจัดการสถานการณ์วิกฤต

(3) เพิ่มประสิทธิภาพกลไกทุกภาคส่วนในการป้องกันแก้ไขปัญหาสังคม

(4) ยกระดับคุณภาพชีวิตโดยกลไกการจัดระเบียบสังคม

3. ตัวชี้วัด

(1) ระดับความสำเร็จของการดำเนินการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด (ระดับ 4)

(2) ระดับความสำเร็จของการลดผลกระทบจากสาธารณภัยและอุบัติเหตุ (ระดับ 5)

(3) ระดับความสำเร็จในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม (ระดับ 4)

(4) ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการบริการและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน (ร้อยละ 85)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาภาคการผลิต ภาคการค้าและบริการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

1. เป้าประสงค์ : สถานประกอบการมีศักยภาพพร้อมต่อการแข่งขันในตลาดโลกทุกระดับ

2. กลยุทธ์

(1) ส่งเสริมอุตสาหกรรมสีเขียว

(2) ส่งเสริมเกษตรปลอดภัย

(3) ยกระดับคุณภาพสินค้าและบริการของชุมชนและสถานประกอบการให้ได้มาตรฐานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

3. ตัวชี้วัด

(1) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของเกษตรกร/แปลง/ฟาร์มที่ผ่านมาตรฐานความปลอดภัยของจังหวัด (ร้อยละ 5)

(2) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของโรงงานอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีสะอาด (ร้อยละ 2)

(3) รายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนเพิ่มขึ้น (ร้อยละ 10)

ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา (พ.ศ. 2561 - 2565)

วิสัยทัศน์จังหวัด (Vision)

“พัฒนาท้องถิ่นเข้มแข็ง นำการท่องเที่ยว เกษตร อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ มุ่งสู่คุณภาพชีวิตที่ดี”

พันธกิจการพัฒนาท้องถิ่น

(1) มีโครงสร้างพื้นฐานที่ดี

(2) มีการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต

(3) มีการจัดระเบียบชุมชน สังคม และความสงบเรียบร้อย

(4) มีการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนทางเศรษฐกิจ และพาณิชย์กรรม

(5) มีการส่งเสริมการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(6) มีการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

(7) มีการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว

(8) มีการพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่ความยั่งยืน

- (9) มีการส่งเสริมการเมืองและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น
- (10) มีการส่งเสริมพัฒนาการบริหารและการพัฒนาองค์กร ตามหลักธรรมาภิบาล

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

- (1) โครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคม สะดวก รวดเร็วและปลอดภัยใช้ได้ทุกเทศกาล สาธารณูปการทั่วถึงและได้มาตรฐาน
- (2) ประชาชนมีอาชีพ มีรายได้เพียงพอ การศึกษา สาธารณสุขได้มาตรฐานและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (3) ชุมชนและสังคม มีความสงบเรียบร้อย
- (4) มีการลงทุนและพาณิชย์กรรม ในพื้นที่มากขึ้น
- (5) มีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้น
- (6) ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการอนุรักษ์และเผยแพร่ให้มากขึ้น
- (7) มีนักท่องเที่ยวเพิ่มจำนวนมากขึ้น
- (8) มีเครือข่ายความร่วมมือและการรวมกลุ่มในการขับเคลื่อนแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง
- (9) ประชาชนเข้าถึงระบบการเมืองการปกครองและมีบทบาทในกระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
- (10) การบริหารการพัฒนาองค์กร มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ สามารถให้บริการประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ ตามหลักธรรมาภิบาล

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทั้งหมด 8 ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย

1. ประเด็นยุทธศาสตร์พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
2. ประเด็นยุทธศาสตร์พัฒนาด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต
3. ประเด็นยุทธศาสตร์พัฒนาด้านการท่องเที่ยว
4. ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
5. ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านสิ่งแวดล้อม
6. ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการป้องกันบรรเทาสาธารณภัยและรักษาความสงบเรียบร้อย
7. ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมการลงทุนและพาณิชย์กรรม
8. ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านบริหารจัดการองค์กรตามหลักธรรมาภิบาล

กรอบนโยบาย ทิศทางและแนวทางการพัฒนา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

วิสัยทัศน์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

“เป็นองค์กรหลักในการพัฒนาท้องถิ่น สนับสนุนและตอบสนองนโยบายรัฐบาล บนพื้นฐานของความเข้าใจในปัญหาและศักยภาพของท้องถิ่น มีการบูรณาการบริหารจัดการในพื้นที่

“อย่างมีประสิทธิภาพ”

พันธกิจ

1. จัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานที่ดี
2. จัดให้มีการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต/สุขภาพ และการกีฬา
3. จัดให้มีการเกษตรอินทรีย์ปลอดสารพิษ
4. จัดให้มีการจัดระเบียบชุมชน สังคมและความสงบเรียบร้อย
5. จัดให้มีการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม
6. จัดให้มีการส่งเสริมการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
7. จัดให้มีการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
8. จัดให้มีการส่งเสริมการท่องเที่ยว
9. จัดให้มีการพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่ความยั่งยืน
10. จัดให้มีการพัฒนาการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
11. จัดให้มีการกีฬาเพื่อส่งเสริมสุขภาพ/การท่องเที่ยว

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

1. มีโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคม สะดวก รวดเร็วและปลอดภัย ระบบสาธารณสุขปลอดภัย
2. ประชาชนมีอาชีพและรายได้พอเพียง มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
3. มีการพัฒนาชุมชนและสังคม มีความเข้มแข็งและสงบเรียบร้อย
4. มีการลงทุนและพาณิชยกรรม ในพื้นที่มากขึ้น
5. มีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมดีขึ้น
6. ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการอนุรักษ์และเผยแพร่ให้มากขึ้น
7. มีมาตรฐานการบริหารและบริการการท่องเที่ยวในระดับสากล และมีนักท่องเที่ยวมากขึ้น
8. เพิ่มจุดมุ่งหมายของเศรษฐกิจพอเพียง
9. การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

กรอบนโยบาย ทิศทางและแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เพื่อนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีกรอบนโยบาย ทิศทาง และแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายการพัฒนาแต่ละด้าน และภายใต้ยุทธศาสตร์แต่ละด้านจะประกอบด้วยแนวทางในการพัฒนา ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- 1.1 การก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ถนน สะพาน ทางเท้า ท่อระบายน้ำ พร้อมมีการเชื่อมโยงโครงข่ายระหว่างอำเภอ
- 1.2 การขยายเขตประปาหรือก่อสร้างประปาหมู่บ้าน
- 1.3 การขยายเขตบริการโทรศัพท์สาธารณะให้ทั่วถึง
- 1.4 การขยายเขตบริการไฟฟ้าให้ทั่วถึง
- 1.5 การจำกัดน้ำหนักรถบรรทุกของรถยนต์ไม่ให้เกินมาตรฐาน มีการติดตั้งป้ายห้ามไม่ให้รถทุกชนิดที่มีน้ำหนักเกินกว่าที่กำหนดหรือเมื่อรวมน้ำหนักรถกับน้ำหนักบรรทุก
- 1.6 การจัดทำผังเมืองรวม

- 1.7 พัฒนาระบบการชลประทานเพื่อการเกษตรอย่างทั่วถึง
- 1.8 พัฒนาระบบจราจร
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต
 - 2.1 การส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ
 - 2.2 การส่งเสริมและพัฒนาการศึกษา
 - 2.3 การส่งเสริมและพัฒนาด้านสาธารณสุข
 - 2.4 ด้านสวัสดิการชุมชน
 - 2.5 การป้องกันยาเสพติด
 - 2.6 การสงเคราะห์ สตรี เด็ก ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์
 - 2.7 การสงเคราะห์และช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ
 - 2.8 การป้องกันและแก้ไขปัญหาจากอุบัติเหตุทางถนน ภัยจากสารเคมีและวัตถุอันตราย และภัยจากการกระทำของมนุษย์
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย
 - 3.1 ความสงบเรียบร้อย และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
 - 3.2 การมีส่วนร่วมทางด้านการเมืองท้องถิ่น
 - 3.3 การส่งเสริมประชาธิปไตย/การมีส่วนร่วม
4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนและพาณิชย์กรรม
 - 4.1 ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการวางแผน
 - 4.2 ด้านการส่งเสริมการลงทุน
 - 4.3 ด้านการส่งเสริมการพาณิชย์
5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - 5.1 การสร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - 5.2 การจัดระบบบำบัดน้ำเสีย
 - 5.3 การกำจัดและจัดการขยะ
 - 5.4 การควบคุมมาตรฐานความดังของเสียง/ฝุ่นละออง
 - 5.5 การป้องกันและแก้ไขปัญหาจากภัยธรรมชาติ
6. ยุทธศาสตร์การพัฒนาส่งเสริมคุณธรรมด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
 - 6.1 การส่งเสริมคุณธรรมด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
 - 6.2 การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และฟื้นฟูบูรณะโบราณสถาน โบราณวัตถุ
7. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว
 - 7.1 การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว
 - 7.2 การสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว
 - 7.3 การบริหารจัดการการท่องเที่ยว
 - 7.4 การรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว
 - 7.5 การป้องกันอุบัติเหตุจากการท่องเที่ยว
 - 7.6 การอนุรักษ์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
 - 7.7 การเพิ่มจำนวนและระยะเวลาการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว
8. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่ความยั่งยืน

- 8.1 พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือในการขับเคลื่อนแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง
- 8.2 การสร้างและพัฒนากลุ่ม (Cluster)
- 8.3 ส่งเสริมการเกษตรทฤษฎีใหม่
- 8.4 สร้างภูมิคุ้มกันของระบบเศรษฐกิจ
- 8.5 การส่งเสริมการแก้ไขปัญหาความยากจน
- 8.6 การส่งเสริมผลิตภัณฑ์ชุมชน/ท้องถิ่น
- 8.7 การส่งเสริม สนับสนุนการสร้างองค์ความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น

9. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

- 9.1 การสร้างจิตสำนึกและพัฒนาขีดความสามารถบุคลากรภาครัฐ
- 9.2 การเสริมสร้างประสิทธิภาพการปฏิบัติ และการบริการประชาชน โดยยึดหลักธรรมาภิบาล (Good Governance)
- 9.3 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการและการตรวจสอบควบคุม

2. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.1 วิสัยทัศน์

“เมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง ระบบโครงสร้างพื้นฐานทั่วถึง ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครอง”

พันธกิจการพัฒนาท้องถิ่น

1. พัฒนาและปรับปรุงทางด้านสาธารณูปโภคและสิ่งแวดล้อม
2. สนับสนุนและส่งเสริมศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีงาม
3. ส่งเสริมการพัฒนาสุขภาพเด็ก สตรี เยาวชน ผู้สูงอายุและคนพิการ
4. ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาของโรงเรียนในเขตเทศบาล

2.2 ยุทธศาสตร์

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและการศึกษา
5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมืองการบริหาร

2.3 เป้าประสงค์

1. ประชาชนมีโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคม สะดวก และปลอดภัย ระบบสาธารณูปโภคทั่วถึง
2. มีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้น
3. ประชาชนมีอาชีพและรายได้เพียงพอ
4. เด็กและเยาวชนมีการศึกษาที่ดี ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการอนุรักษ์และเผยแพร่ให้มากขึ้น
5. มีการบริหารการพัฒนาองค์กร ที่มีความโปร่งใส สามารถให้บริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล

2.4 ตัวชี้วัด

1. โครงสร้างพื้นฐานที่ได้มาตรฐานและทั่วถึง เพิ่มมากขึ้นร้อยละ 5
2. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นร้อยละ 50
3. ประชาชนมีอาชีพและรายได้เพียงพอเพิ่มมากขึ้นร้อยละ 60
4. เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษา ประชาชนที่มีคุณภาพชีวิตที่ดี ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี เพิ่มขึ้นร้อยละ 80
5. ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการบริการและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนเพิ่มมากขึ้นร้อยละ 85

2.5 ค่าเป้าหมาย

1. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของโครงสร้างพื้นฐานที่ได้มาตรฐานและทั่วถึง ปีละ 15 โครงการ
2. ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มมากขึ้นร้อยละ 5 ต่อปี
3. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของประชาชนที่มีอาชีพและรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีวิต ปีละ 40 คน
4. ร้อยละของเด็กที่ได้รับการศึกษา ประชาชนที่มีคุณภาพชีวิตที่ดี และการเข้าร่วมของประชาชนในกิจกรรมทางศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี มากกว่าร้อยละ 20
5. ประชาชนที่มีความพึงพอใจต่อการบริการและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนเพิ่มมากขึ้นร้อยละ 10 ต่อปี

2.6 กลยุทธ์

1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

1. พัฒนาและปรับปรุงเส้นทางคมนาคม ในความดูแลของเทศบาล ในความดูแลของเทศบาล ให้สามารถใช้ได้ทุกฤดูกาล
2. ปรับปรุงภูมิทัศน์ที่อยู่ในความดูแลของเทศบาล ให้ร่มรื่นสวยงามตามความจำเป็นและเหมาะสม
3. ก่อสร้างสะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก ในเส้นทางที่ประชาชนใช้ในการประกอบอาชีพที่อยู่ในความรับผิดชอบของเทศบาลตามความจำเป็น
4. ก่อสร้างโครงสร้างพื้นบ้าน พัฒนาปรับปรุง สนับสนุน และบูรณะระบบสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้า ถนน โทรศัพท์ และอื่นๆ ให้ได้มาตรฐานครอบคลุมพื้นที่รับผิดชอบ ตามความจำเป็นเร่งด่วน ตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาล

2. ด้านบริหารจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1. สนับสนุนให้มีการปลูกต้นไม้ รักษาความสะอาดถนนหรือทางเดินที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลที่อยู่ในความดูแลรับผิดชอบของเทศบาล
2. สนับสนุนและส่งเสริมกลุ่มอนุรักษ์ลำน้ำ รณรงค์กำจัดสิ่งปฏิกูลตามแม่น้ำลำคลองอย่างต่อเนื่อง
3. สนับสนุนและร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รณรงค์กำจัดและควบคุมดูแลมลภาวะ
4. ปรับปรุงบ่อทิ้งขยะของเทศบาล ให้สามารถรองรับขยะของชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
5. สนับสนุนและส่งเสริมให้มีการปรับปรุงสภาพสถานที่ถูกสุขอนามัย โดยปราศจากมลพิษทางกลิ่น และควัน ในแหล่งชุมชนสำคัญตามความจำเป็น

3. ด้านเศรษฐกิจ

1. สนับสนุนส่งเสริมอาชีพกลุ่มแม่บ้านและกลุ่มอื่นๆ ในเขตเทศบาลให้เกิดรายได้ในชุมชน
2. สนับสนุนส่งเสริมสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ในเขตเทศบาล รวมทั้งการประชาสัมพันธ์

เผยแพร่ให้ประชาชนผู้สนใจและนักท่องเที่ยวสามารถจับจ่ายหาซื้อได้โดยสะดวก

3. สนับสนุนให้ประชาชนในเขตเทศบาล ที่สนใจประกอบอาชีพด้านเกษตร อุตสาหกรรม ช่างฝีมือ แรงงาน เข้ารับการฝึกอบรมโดยเทศบาลจะประสานงานกับจังหวัด เปิดการฝึกอบรมให้ตรงกับความต้องการของประชาชนเพื่อให้เกิดรายได้โดยตรงแก่ประชาชน เป็นการแก้ไขปัญหาความยากจนตามนโยบายของรัฐบาล

4. ร่วมมือกับส่วนราชการจัดหาสินค้าราคาถูก โดยร่วมมือกับพาณิชย์จังหวัด ในการจัดขายสินค้าอุปโภคบริโภค เพื่อลดความเดือดร้อนของประชาชนในเขตเทศบาล

5. ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรทำการเกษตรแบบผสมผสาน ตามแนวพระราชดำริ เศรษฐกิจพอเพียง ลดการใช้ปุ๋ยเคมี โดยการหันมาใช้ปุ๋ยชีวภาพแทนเพื่อลดรายจ่ายในการเพิ่มผลผลิต โดยการประสานงานกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ในการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความรู้ความสามารถในการทำปุ๋ยชีวภาพอย่างทั่วถึง

6. พัฒนาพื้นที่ราบลุ่มให้สามารถทำการเกษตรได้ตามฤดูกาล โดยส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถเลือกพันธุ์พืชที่เหมาะสมในการเพาะปลูก พัฒนาแหล่งกักเก็บน้ำ เช่น คู คลอง หนอง บึง โดยการขุดลอกตามลำดับความจำเป็น เพื่อให้เกษตรกรกักเก็บน้ำและนำไปใช้ในทุุกฤดูกาลได้

4. ด้านสังคมและการศึกษา

1. สนับสนุนหมู่บ้านในการสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน โดยเน้นการพัฒนาแบบยั่งยืน เช่น การส่งเสริมความเข้มแข็งให้แก่ครอบครัว ด้วยการเสริมสร้างความรักความอบอุ่นในครอบครัว ให้มีอาชีพ มีรายได้เพียงพอ ในชุมชนให้มีลานกีฬา และอุปกรณ์กีฬาสำหรับเด็กและเยาวชน ซึ่งจะเป็นส่วนหนึ่งในการแก้ไขปัญหาเสพติดในหมู่เด็กและเยาวชน

2. ร่วมมือและสนับสนุนกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาเสพติดและอบายมุขของชุมชนอย่างใกล้ชิด

3. สนับสนุนอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ของเทศบาลในการร่วมมือ (อปพร)กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพื่อป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในเขตเทศบาล

4. ส่งเสริมการพัฒนาสุขภาพเด็ก สตรี เยาวชน ผู้สูงอายุ และคนพิการ โดยการประสานงานกับสถานพยาบาลของรัฐ เพื่อออกเยี่ยมเยียนดูแลและให้คำแนะนำตามระยะเวลาและสถานที่ที่เหมาะสมรวมถึงการสนับสนุนเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และผู้พิการ ตามนโยบายของรัฐบาล

5. ร่วมมือกับสำนักงานสาธารณสุขประจำตำบล ให้มีการส่งเสริมและสนับสนุนอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม)ให้มีความสามารถในการดูแลสุขภาพอนามัยของประชาชนเป็นสื่อกลางในการแจ้งข่าวสารการป้องกันและระงับโรคติดต่ออย่างมีประสิทธิภาพ

สนับสนุนและประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงสิทธิประโยชน์ ในการรับบริการทางสาธารณสุขขั้นพื้นฐาน และสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาลจากสถานพยาบาลของรัฐและเครือข่าย

6. ประสานงานและสนับสนุนกับหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ไปยังพื้นที่ที่ห่างไกลหรือตามสถานีอนามัยประจำตำบล ในพื้นที่ตามห้วงเวลาที่เหมาะสม

7. ปรับปรุงสนามกีฬา ที่มีอยู่ในความรับผิดชอบของเทศบาล ให้มีมาตรฐานสามารถใช้เป็นสถานที่ออกกำลังกายและจัดการแข่งขันกีฬาได้ เพื่อสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชน

8. สนับสนุนและส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมทางศาสนาทุกศาสนา ตามความเชื่อศรัทธาของประชาชน ในวันสำคัญของทุกศาสนา

9. ส่งเสริมและสนับสนุนการอบรมด้านศีลธรรม และจริยธรรม ให้แก่นักเรียนในสถานศึกษาในเขต

เทศบาล

10. สนับสนุนและส่งเสริมศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีงาม ให้มีการประกวดและจัดแสดงในงานประเพณีต่างๆ เช่น วันสงกรานต์ วันลอยกระทง
11. สนับสนุนและร่วมมือกับสถานศึกษาในเขตเทศบาล ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
12. สนับสนุนสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับท้องถิ่น เพื่อให้สามารถพัฒนาการเรียนการสอนให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน
13. พัฒนาและปรับปรุงศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในความรับผิดชอบของเทศบาลให้มีความสามารถในการเตรียมพร้อมทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ในการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไป โดยการจัดสรรบุคลากรให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

5. ด้านการเมืองการบริหาร

1. สนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และร่วมกำหนดแนวทางการพัฒนา
2. สนับสนุนนโยบายรัฐบาล ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของเทศบาล
3. สนับสนุนให้สมาชิกสภาเทศบาลออกเยี่ยมพบปะประชาชน เพื่อรับฟังปัญหาและความต้องการของประชาชนในทุกพื้นที่ โดยฝ่ายบริหารเปิดกว้างและพร้อมที่จะรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากประชาชนทุกท่าน เพื่อนำไปสู่แนวทางปฏิบัติแก้ไขปัญหาต่างๆ รวมทั้งส่งเสริมเพิ่มพูนความรู้ของประชาชนในทุกๆ ด้าน
4. ส่งเสริมการรักษาความสามัคคีให้เกิดขึ้นกับบุคลากรในเทศบาล โดยยึดหลักการสร้างจิตสำนึกในการให้บริการแก่ประชาชนอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
5. จัดเตรียมบุคลากร และเครื่องมือเครื่องใช้ ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยทุกประเภท
6. ปรับปรุงบริหารจัดการ ทั้งทางด้านอาคารสถานที่ บุคลากร เพื่อเตรียมความพร้อมให้เทศบาลสามารถรับมือการถ่ายโอนภารกิจตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้โดยทันที
7. สนับสนุนให้ข้าราชการเทศบาล มีความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ พัฒนาขีดความสามารถของข้าราชการ ในการศึกษาอบรมในช่วงเวลาที่เหมาะสม

2.7 จุดยืนทางยุทธศาสตร์

ศักยภาพพื้นที่ของเทศบาลตำบลโรงช้าง เป็นพื้นที่ราบลุ่ม มีปัจจัยที่เหมาะสมต่อการพัฒนาด้านการเกษตร ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ทำนา เลี้ยงสัตว์ ประมง ซึ่งเป็นอาชีพหลักของประชาชนในพื้นที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง และมีแม่น้ำลพบุรีไหลผ่าน ซึ่งเป็นแหล่งน้ำธรรมชาติ สามารถนำมาใช้เพื่อการอุปโภคและบริโภคและทำการเกษตรได้ แต่การที่มีแม่น้ำลพบุรีไหลผ่านก็มักประสบกับปัญหาน้ำท่วมทั้งพื้นที่การเกษตรและบ้านเรือนที่อยู่อาศัยของประชาชน พื้นที่การเกษตรเป็นที่ราบลุ่ม ทำให้ประชาชนในพื้นที่มีแหล่งน้ำเพื่อทำการเกษตรได้ นอกจากแม่น้ำลพบุรีแล้วยังมีคลองชลประทานที่อยู่ในพื้นที่ เมื่อพิจารณาจากปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกแล้ว เทศบาลตำบลโรงช้างสามารถให้บริการประชาชนในพื้นที่ให้สามารถมีน้ำใช้เพื่อการเกษตร การอุปโภค บริโภค โดยบูรณาการการแก้ไขปัญหาภัยแล้งร่วมกับทุกภาคส่วนในพื้นที่ ประชาชนสามารถทำการเกษตรได้ผลผลิตดี สามารถสร้างรายได้ให้กับครัวเรือน ส่งเสริมการผลิตภาคการเกษตรให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

การจะพัฒนาพื้นที่เทศบาลตำบลโรงช้างให้ทัดเทียมกับตำบลอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นจะต้องพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่ให้มีความผาสุกทั้งทางกายและใจก่อน ดังนั้น ในด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตได้

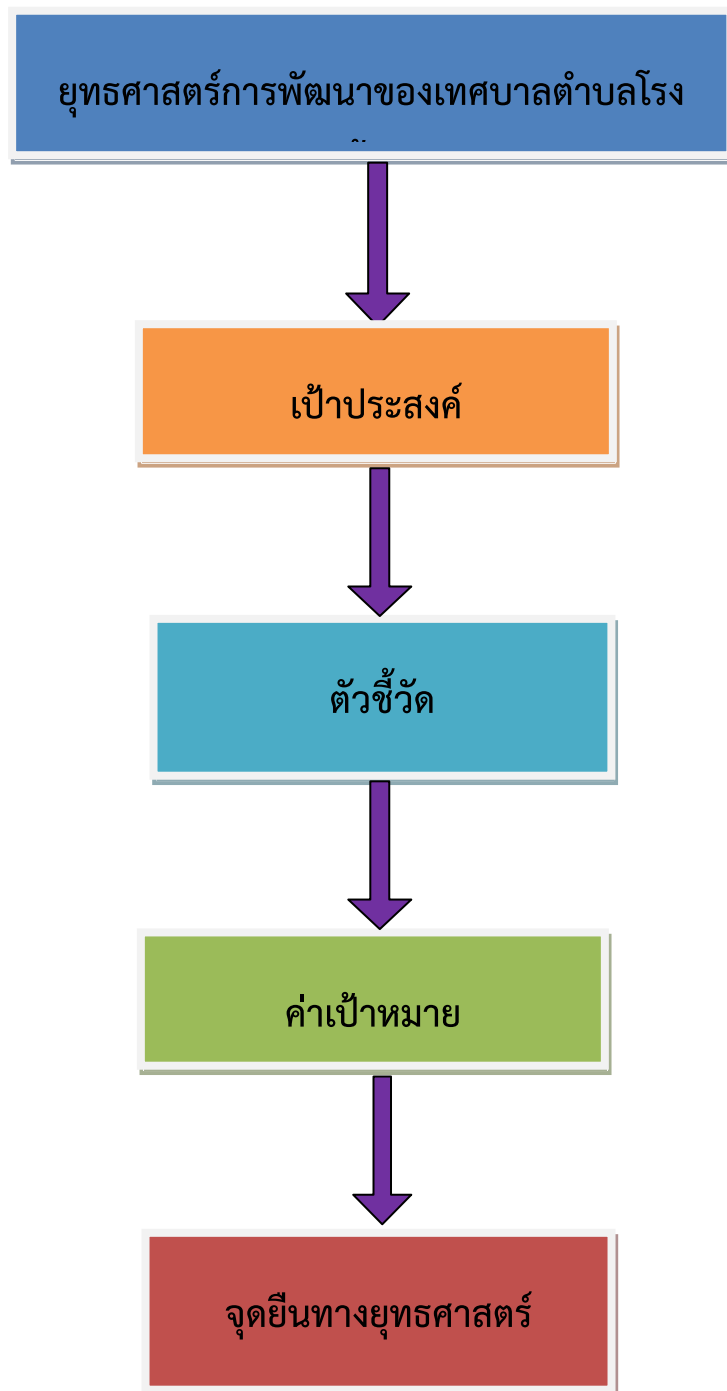
ดำเนินการพัฒนาคน และการพัฒนาสังคมชุมชน ยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง คือ พอดี พอประมาณ สมด/ลเหมาะสมตามศักยภาพพออยู่พอกิน การพัฒนาคนมุ่งเน้นส่งเสริมสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้และการมีส่วนร่วม “ภาวะ เก่งดี มีสุข” ทั้งของคนในสังคม โดยมีจุดมุ่งหมายสูงสุดเพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสุข คือ สุขกาย จิต สังคม และปัญหา สำหรับในด้านสังคมและชุมชนนั้น ได้มุ่งเน้นให้เกิดการพัฒนาไปสู่ความยั่งยืน โดยการทำงานในลักษณะบูรณาการกับทุกภาคส่วนเพื่อร่วมกันสร้างสังคมชุมชน ไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ประชาชนอยู่ดี กิน/ที่อบอุ่น ปลอดภัย และเอื้ออาทรต่อกัน การพัฒนาคุณภาพชีวิต เติบโต นำไปสู่สังคมเรื่องราวหรือกิจกรรมที่ทุกภาคส่วนต้องร่วมมือกันทั้งภาครัฐ เอกชน ครอบครัวยุคใหม่ ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรภาคประชาชนและสถาบันการศึกษาที่เกี่ยวข้อง เพื่อปรับโครงสร้างทางสังคม โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วม กระตุ้นให้คนในสังคมเกิดความตระหนักในการรักถิ่นกำเนิด สามารถบริหารจัดการทรัพยากรในท้องถิ่นได้อย่างคุ้มค่าตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ร่วมเสริมสร้างสถาบันครอบครัวให้มั่นคง อบอุ่น ปลอดภัยด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ที่สมาชิกในครอบครัว ชุมชนได้ร่วมคิด/ร่วมทำ ร่วมใช้ ร่วมรักษา และร่วมสืบทอดตลอดจน ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ดั้งเดิมให้คงอยู่สืบไป เพื่อทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงไปสู่การพึ่งตนเอง หรือการสร้างความเข้มแข็งของกลไกต่าง ๆ ทางสังคมและชุมชน อย่างยั่งยืนโดยเทศบาลตำบลโรงช้างเน้นภารกิจด้านการส่งเสริมสุขภาพประชาชน การเสริมสร้างการเรียนรู้เพื่อดูแลสุขภาพโดยชุมชนการฟื้นฟูภูมิปัญญาท้องถิ่นการส่งเสริมและพัฒนาสาธารณสุขมูลฐานให้ประชาชนในพื้นที่ที่มีคุณภาพชีวิตที่ดี เสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว จัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาเด็กและเยาวชน การเพิ่มพื้นที่สีเขียว ตลอดจนการกำจัดขยะมูลฝอยอย่างเหมาะสม

ด้านการคมนาคมสัญจร พื้นที่เทศบาลตำบลโรงช้าง มีเส้นทางหลวงผ่านและยังเป็นเส้นทางหลักในการเดินทางไปในหลาย ๆ จังหวัด ทำให้การคมนาคมขนส่งสินค้าต่าง ๆ เป็นไปด้วยความสะดวกยิ่งขึ้นและสามารถเชื่อมโยงติดต่อกับพื้นที่ตำบลอื่น ๆ ได้อีก ด้วยศักยภาพและสภาพพื้นที่ของเทศบาลตำบลโรงช้างยังมีความอุดมสมบูรณ์อยู่ในระดับหนึ่ง เกษตรกรในพื้นที่ยังสามารถทำการเกษตรได้ มีงานทำ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง จึงกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ของเทศบาลตำบลโรงช้าง ดังนี้

”เป็นเทศบาลตำบล ที่ส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี“

2.8 ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

**การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลโรงช้าง
มีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ดังนี้**

3. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

3.1 การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. จุดแข็ง (Strengths)

- 1.1 การคมนาคม สะดวก มีเส้นทางติดต่อกับหลายจังหวัด
- 1.2 มีพื้นที่เกษตรกรรมและมีแหล่งน้ำสำหรับทำการเกษตร
- 1.3 มีวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นที่เก่าแก่
- 1.4 มีผู้บริหารท้องถิ่นที่ยึดหลักการบริหารจัดการแบบธรรมาภิบาล

- 1.5 มีบุคลากรในองค์กรมาก เพียงพอต่อการปฏิบัติงานให้เสร็จทันต่อเวลา
- 1.6 ผู้บริหารท้องถิ่นสนับสนุนแนวคิดและกำหนดนโยบายการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง
- 1.7 เป็นหน่วยงานการขับเคลื่อนและแปลงนโยบายของรัฐบาล จังหวัด อำเภอ ไปสู่การปฏิบัติในระดับท้องถิ่น

2. จุดอ่อน (Weaknesses)

- 2.1 พื้นที่ของเทศบาลตำบลโรงช้างเป็นที่ราบลุ่ม ทำให้เกิดอุทกภัยเป็นประจำ
- 2.2 บุคลากรในการปฏิบัติงานมีไม่ครบถ้วนตามภารกิจและอำนาจหน้าที่ ทำให้การบริการประชาชนยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร
- 2.3 เกษตรกรหันมาประกอบอาชีพเพาะปลูกข้าวมากขึ้น ทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนน้ำในการทำการเกษตร
- 2.4 การจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลขาดการประสานงานและการบูรณาการร่วมกัน
- 2.5 เทศบาลตำบลโรงช้างมีพื้นที่ค่อนข้างมาก ทำให้การดูแลประชาชนไม่ทั่วถึงเท่าที่ควร

3. โอกาส (Opportunity)

- 3.1 เทศบาลตำบลโรงช้างสามารถดำเนินการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ให้กับประชาชนในพื้นที่ได้อย่างตรงกับความต้องการ
- 3.2 การพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ในการบริหารงานภาครัฐและการบริการประชาชน
- 3.3 รัฐบาลให้การสนับสนุนท้องถิ่นในการบริหารจัดการ และแก้ไขปัญหาท้องถิ่นอย่างทั่วถึงและมีความต่อเนื่อง
- 3.4 เทศบาลตำบลโรงช้างได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานต่าง ๆ ในการพัฒนาเทศบาลตำบลโรงช้างได้อย่างต่อเนื่องและทั่วถึง

4. อุปสรรค (Threats)

- 4.1 ประชาชนขาดความร่วมมือในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น เช่น การเข้าร่วมประชุมประชาคม
- 4.2 ระเบียบ กฎหมาย บางฉบับ ไม่เอื้อต่อการปฏิบัติงานของเทศบาลตำบลโรงช้าง
- 4.3 ผลกระทบจากสภาวะเศรษฐกิจของประเทศในภาพรวมถดถอย
- 4.4 ความขัดแย้งทางความคิดและสังคม ภายในเขตเทศบาลตำบลโรงช้าง
- 4.5 สภาพแวดล้อมมีความผันผวน ในบางปีเกิดปัญหาน้ำท่วม ทำให้เกิดความเสียหายทั้งถนนสายหลัก และทรัพย์สินต่าง ๆ
- 4.6 มีการถ่ายโอนภารกิจและมอบหน้าที่ให้กับเทศบาลเพิ่มมากขึ้นแต่งบประมาณไม่ได้มากขึ้นตามไปด้วย

3.2 ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนา	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต

.1การพัฒนาด้าน โครงสร้างพื้นฐาน	.1ประชาชนมี ความต้องการจะ ปรับปรุง ซ่อมแซม ถนนเข้าพื้นที่ทำ การเกษตรเพิ่มมาก ขึ้นทุกๆปี 2.การขาดแคลนน้ำ และแหล่งน้ำไม่ได้ รับการบำรุงดูแล รักษา	เขตเทศบาล โรงช้าง คู คลอง ภายใน , เขตเทศบาล ตำบลโรงช้าง	เกษตรกรในพื้นที่ ประมาณ 1,000 ครัวเรือน เกษตรกรในพื้นที่ เทศบาล ตำบลโรงช้าง	การปรับปรุง ซ่อมแซมถนนลูกรัง เข้าพื้นที่ทำ การเกษตร ครอบคลุมทุกพื้นที่ แหล่งน้ำได้รับการ บำรุงดูแลรักษา มี การกักเก็บน้ำในช่วง ฤดูแล้ง
.2การพัฒนาด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	.1ปัญหา ผักตบชวาที่มีเป็น จำนวนมากใน แม่น้ำลำคลอง	แม่น้ำลพบุรี	ประชาชนในพื้นที่ เทศบาลตำบล โรงช้าง	แม่น้ำลพบุรีเป็นแม่ น้ำที่ใสและสะอาด ปราศจากวัชพืช
3.การพัฒนาด้าน เศรษฐกิจ	1.ราคาผลผลิตทาง การเกษตรตกต่ำ 2.ปัญหาการ ว่างงานไม่มีงาน/ ทำช่วงระหว่างรอ การผลิตรอบต่อไป	เขตเทศบาล ตำบลโรงช้าง เขตเทศบาล ตำบลโรงช้าง	เกษตรกรในพื้นที่ เทศบาลตำบล โรงช้าง เกษตรกรในพื้นที่ เทศบาลตำบล โรงช้าง	เกษตรกรมีหนี้สิน เพิ่มขึ้น การผลิต ด้านการเกษตร ลงทุนสูง เกษตรกรว่างงาน เพิ่มมากขึ้นไม่ สามารถทำ การเกษตรในช่วงฤดู แล้ง เนื่องจากขาด แคลนน้ำ

ประเด็นการ พัฒนา	ขอบข่ายและ ปริมาณของ ปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้ม ในอนาคต
---------------------	----------------------------------	-----------------	---------------	-------------------------------

<p>4.การพัฒนาด้านสังคมและการศึกษา</p>	<p>1.ประชาชนคนรุ่นใหม่ห่างเหินกิจกรรมทางศาสนา ประเพณี ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น</p> <p>2.ปัญหายาเสพติด</p> <p>3.ขาดการส่งเสริมด้านสุขภาพและพละนาถัย</p>	<p>เขตเทศบาลตำบลโรงช้าง</p> <p>เขตเทศบาลตำบลโรงช้าง</p> <p>เขตเทศบาลตำบลโรงช้าง</p>	<p>เด็กและเยาวชนในสถานศึกษา</p> <p>ประชาชนในพื้นที่เทศบาลตำบลโรงช้าง</p> <p>ประชาชนในพื้นที่เทศบาลตำบลโรงช้าง</p>	<p>เยาวชนไม่ให้ความสำคัญทางศาสนา ประเพณี ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น เริ่มจางหาย เปลี่ยนแปลงไปตามกระแสวัฒนธรรมและค่านิยมสมัยใหม่</p> <p>การแพร่ระบาดของยาเสพติดเพิ่มขึ้น</p> <p>ประชาชนมีสุขภาพร่างกายอ่อนแอ</p>
<p>5.การพัฒนาด้านการเมืองการบริหาร</p>	<p>1.การมีส่วนร่วมของประชาชนยังอยู่ในระดับน้อยและยังอิงความคิดเห็นของผู้นำชุมชนเป็นหลัก</p>	<p>เขตเทศบาลตำบลโรงช้าง</p>	<p>ประชาชนในพื้นที่เทศบาลตำบลโรงช้าง</p>	<p>การแก้ไขปัญหาที่แท้จริงของประชาชนเป็นไปได้ยากขึ้นเพราะประชาชนขาดการมีส่วนร่วม</p>

